

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8660/2025
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... - Општина ..., чији је пуномоћник Александра Полић - Станковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3442/24 од 17.03.2025. године, на седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3442/24 од 17.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3442/24 од 17.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П 2811/21 од 26.06.2024. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да тужиоцу по основу накнаде штете на пољопривредним парцелама у селу Гегља дана 06.07.2020. године исплати износ од 62.200,00 динара са припадајућом законском каматом од 20.03.2024. године као дана обављеног вештачења до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 13.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 3442/24 од 17.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О висини тражене накнаде материјалне штете и доприносу тужиоца настанку штете, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоврсним захтевима, заснованом на истом правном основу и истом или сличном чињеничном стању, као у овој парници. Тужилац указује на постојање другачијих одлука што нужно не значи и другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 24.08.2021. године. Вредност предмета спора је 62.200,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужене није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**